॥तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्मन्नयज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यहै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृतव्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुप्त्यें (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्का्स्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपिर्हार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते प्शवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै प्शवो नानांव्रतास्तेंऽप पुवाभि समनसः (३)

यं कामयंतापृशुः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवासमें पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्मंज्ञानंमेवासमें पृशुभिः करोति पशुमानेव भवित् चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मां चत्वारि चक्षंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतींर्भवन्ति तस्मांत्पुरस्तांन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाः श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मांत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तांत्प्रवणः पशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ स्मावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पक्ष उपं दधाति सि हो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पश्चनामधिपतिः॥ (५)

क्र्रत्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥———[१] इन्द्राम्री अर्व्यथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्य

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिति स्वयमातृण्णामुप दधातीन्द्राग्निभ् वा इमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंर्न्तिरक्षिमिव वा एषेन्द्रौग्नी इत्याहेन्द्राग्नी वै देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरक्षे वै स्वयमातृण्णान्तिरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथां सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते दिशोंऽदृश्हृन्यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दर्श प्राण्भृतः पुरस्तादुपं (७)

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्तां छते तस्मां त्पुरस्तां त्प्राणा ज्योतिष्मती मृत्तमा मुपं दधाति तस्मां त्प्राणानां वाग्ज्योतिं रुत्तमा दशोपं दधाति दशां क्षरा विराङ्विराद्धन्दं सां ज्योति ज्योतिं रेव पुरस्तां छते तस्मां त्पुरस्ता ज्योति रुपां स्महे छन्दा शिस पृशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहत्युदंजयुत्तस्माद्वार्हंताः (८)

प्शवं उच्यन्ते मा छन्द इतिं दक्षिणत उपं दधाति तस्मौद्दक्षिणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्यंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षद्गिर्श्शथ्सम्पंद्यन्ते षद्गिर्श्शदक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवो बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्द्वे बृह्ती छन्दंसा् स्वारौज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य स्मप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाध्सप्त वै शीर्ष्णयाः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणानार्थ सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्नी राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै स्मीचों दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बारहंता पुताश्चतंस्त्रि श्वमा——[२]
देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा पृता
अक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानच्यान्यथोपांदधत

अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यदेक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति युज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्यांम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽन्नं वै व्यांमान्नर् सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते धुरुणं एकविर्श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वै भान्त ओजाः पश्चद्श ओजं एवोत्तर्तो धंत्ते तस्माद्तत्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तांत् (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभिपूर्वं यंज्ञमुखे वि यातयत्यभिवृत्तः संविश्श इति दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृत्ती-ऽत्रश्रं सिवश्शोऽत्रंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यते वर्चौ द्वाविश्श इति पृश्चाद्यद्विश्शितिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृत्राद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्श इत्यंत्तर्तस्तस्मांथ्स्व्यः (१३)

हस्तयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्वि १ शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्र्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै गर्भा अत्रं पश्चिव्र्शोऽत्रंमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकषु प्रतिं तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविर्श इतिं (१४)

उत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यो हस्तंयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकितृ १श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि १श इति दक्षिणतो-ऽसौ वा आंदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि १श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्वि १श इत्यंत्तरतः सुंवर्गो वे लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्री॥ (१५)

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांथ्य्यसंयोविष्श इति सवर्गो वे पश्चं चा-----[3]
अग्नेर्भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा
अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव
पुरस्ताद्वि यांतयित नृचक्षंसाम्भागोऽसीतिं दक्षिणतः
शृंश्रुवा १ सो वै नृचक्ष्मसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिषं

दधाति तस्मौजातोऽन्नंमत्ति जनित्रई स्पृत संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै जनित्रम् (१६)

अन्न र्स्तिद्योऽन्नमेव देक्षिण्तो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते मित्रस्यं भागोऽसीतिं पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविर्शः स्तोम् इत्यांह प्रतिष्ठा वा एकविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य भागोऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चदशः (१७)

ओर्ज प्वोत्तरतो धत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जयित् वसूनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुख र रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि रशो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीति दक्षिणतोऽत्रं वा आंदित्या अत्रम्मरुतोऽत्रं गर्भा अत्रं पश्चवि रशोऽत्रंमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यतेऽदित्ये भागः (१८)

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्ये देवस्यं सवितुर्भागों ऽसीत्यंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पित् ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तर्तो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽर्धौ ब्रह्मवर्चिसतंरः सावित्रवंती भवित् प्रसूत्यै तस्माद्भाह्मणानामुदींची सनिः प्रसूता धृत्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धृत्रीः (१९)

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँदक्षिणावृंतो मासा अत्रं वे यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तों-ऽष्टाचत्वारिष्श इत्यंत्तरतोंऽनयोंलींकयोः सवीर्यत्वाय तस्मांदिमौ लोकौ समावंद्वीर्यो (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतो-ऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जायते यस्य प्रतिष्ठावंतीः पश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तरत ओंजस्ब्यंव भंवत्यास्यौंजस्वी जायतेऽकों वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽकं एव तदर्कामनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यानादो

जांयते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यंवास्मां उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पञ्चद्शोऽदिंत्यै भागो वै धर्त्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश

अग्नें जातान्त्र णुंदा नः स्पत्नानितिं पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंच्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चार्षानिष्यमाणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दक्षिणतो ब्रह्मवर्च्सां वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तंर्तो धंते तस्मात् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वर्ज्यः षोड्शो यदेते इष्टके उपदर्धाति जाता इश्चेव जंनिष्यमाणा इश्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भंवति य एवं वेदैता वा अंसप्रवा नामेष्टंका यस्यैता उंपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नां भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित् दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दार्श्स सुवर्ग्याण्यास्नतैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवृश्कन्दो वरिंवृश्कन्द इति ता उपादधत् ताभिर्वे ते सुंवृगं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा रेसि सुवृग्याणि तैरेव यजंमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन व प्रजापतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६)

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपद्यांति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रोपं द्याति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥ (२७)

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त ऋषयोऽसृजत् यत्रिचंत्वारिश्शच॥————[५]

र्श्मिरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिव संधिरित्यन्तिरेक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहरन्विति रात्रिंमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इति रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरिति प्रजाः पृतनाषाडिति पशूत्रेवदित्योषधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिर्जित्यै ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्म्सर्प इति चक्षुंर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपान्तीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्श्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरस् वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति ष्ठापयित सात्मान्तरिक्ष रोहित सप्रांणो-ऽमुष्मिं श्रोंक प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षं द्वादंश च॥———[६]
नाकुसद्भिवै देवाः सुवर्गं लोकमायन्तन्नाकुसदौं नाकसूत्त्वं

नाकसाद्भव द्वाः सुवगं लाकमायन्तन्नाकसदा नाकसत्त्व यन्नांकसदं उपद्धांति नाकसद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकंम्भवति यजमानायत्नं वै नांकसदो यन्नांकसदे उपद्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्मृतं यन्नांकसदो यन्नांकसदंः (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं एवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यजंमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पदधं द्वायेदेताभ्यं एवैनं देवतां भ्य आ वृंश्वति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसञ्च उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताह गेव तत् (३२)

स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूमेवोपं धत्ते-ऽश्वमुपं घ्रापयित प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्विंकुणीं यद्विंकुणींमुपदधांति देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमत उत्तरत उपं दधाति तस्माद्त्तर्तउपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवित सिमंद्धौ॥ (३४)

छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा ईसि पृश्नेवावं रुन्द्धे

छन्दा रसि वै देवानां वामम्पशवो वाममेव पशूनवं रुन्द्ध

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पश्चात्प्राची

पत्र्यन्वास्ते स्वयमातृण्णां च विकर्णीं चौत्तमे उप

दधाति प्राणो वै स्वंयमातृण्णायुंर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च

प्राणानांमुत्तमौ धंत्ते तस्मांत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमुत्तमौ

नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशृ

च यजमानस्य च प्राणं चायुश्चापि दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोण

पृता ह वै यज्ञसंनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृश्नवां रुन्द्ध यदेतामुंपदधांति पृश्नवेवावं रुन्द्धे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं पृव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतींर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन समानानां करोति त्रिष्टुम् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै प्रश्वंः प्रशूनेवावं रुन्द्धेऽनुष्टुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्टुप्प्राणानामुथ्सृष्टिये बृह्तीरुष्णिहाः पुङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै प्रश्वंः प्रश्वंः (३६)

छन्दा १ सि विषुं रूपाने व पृशून वं रुन् छे विषुं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदाति च्छन्दस्मुपं दधात्यति च्छन्दा व सर्वाणि छन्दा १ सर्वेभिरे वैनं छन्दों भिश्चिन्ते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदि चछन्दा यदि चछन्दा यदि चछन्दा व वर्ष्म व एषा छन्दं सां यदि चछन्दा यदि चछन्दा यदि चछन्दा यदि चछन्दा समानान करोति छिपदा उपं दधाति छिपाद्य जंमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

तेजं एव प्रावं: प्राव् यजंमान एकंश्रा ———[८] सर्वास्यो ते देवतास्यो प्रार्थियते राथस्यानी नोर्पटस्यादेवती

सर्वांभ्यो वै देवतांभ्योऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंद्ध्याद्देवतां

अस्याग्निं वृंञ्जीरन् यथ्सयुर्ज उपदर्धांत्यात्मनैवैन ५ सयुर्जं चिनुते नाग्निना व्यृंध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्ता अुमूः कृत्तिका अभवुन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८) लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्ट्रका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यिभ्रिं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकां ज्योतिंष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यज्ञमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारिं च॥_____ वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्धे यदेक्धोपंदध्यादेकंमृत् वंर्षेदनुपरिहार ५ सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षति पुरोवातसनिंरसीत्यांहैतद्वे वृष्ट्यें रूपर रूपेणव वृष्टिमवं रुन्द्धे संयानींभिर्वै देवा इमाल्लाँकान्थ्समंयुस्तथ्संयानींना ५

संयानित्वं यथ्संयानीरुपदधाति यथापस् नावा

संयात्येवम् (४०)

पुवेताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुषोऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रुवमेवेतम्ग्नय् उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि॰ हर्न्त्यहंत एवास्याग्निरांदित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्यै

प्रति नुदन्ते योऽलम्भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

एवेनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुचमा देते योंऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपद्धांत्यसावेवास्मिन्नादित्
रुचं दधाति यथासौ देवाना रोचंत एवमेवेष मेनुष्यांणा र रोचते घृतेष्टका उप दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेर्ज्ञसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजों दधाति प्रजापंतिरिश्चमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अपश्यत्ता उपांधत् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत् यद्यंशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुष्स्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अर्धयत्येकान्नपंश्चाशर्च॥———[१०]

देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया श्सो देवा आसन्भूया श्सो-ऽसुरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया श्सो ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृत् प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमं जयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततो देवा अभवत्र (४४)
परासुरा यस्यैता उंपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाश्लौंकाञ्जंयि
भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृंव्यो भवत्यपसुषदंसि

श्येन्सद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपेणैवाग्निमवं रुन्दे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुरेव (४५) अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपांप्रोति तावेहि स र्भावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष

धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीकस्तस्मादेवमाहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनाम्प्रियं धाम् यदंत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्वे सुमेक इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकंः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्रोति॥ (४६)

अभवन्नायुरेवर्त्व्यां उप षड्वि ५शतिश्च॥

-[११]

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतृत्तदश्वों उभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वतः अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वे प्रजापंति सर्वं करोति यौं- ऽश्वमेधेन यजंते सर्वं पुव भविति सर्वस्य वा पुषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा पुतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निष् वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

त्रित तरित ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वोंऽपस्जो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रति ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्ख् वा अश्वंस्य सक्थ्यावृह्त्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदध्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥_____[१२]

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वड्डदेनं प्राचीमिति वसोधारांमृग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकूतायं छन्दश्चितं पर्वस्व द्वादंश॥——[१३]देवासुरा अजायां वै ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दंसामृभ्रोत्यष्टौ पंश्वाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 $[\]label{lem:GitHub:http://stotrasamhita.github.io} $$| http://github.com/stotrasamhita.github.io/about/$$ $$ http://stotrasamhita.github.io/about/$$$